

Forfatter: Brun, Johan Lyder

Titel: BREV TIL: Krarup, Frederik Christian FRA: Brun, Johan Lyder (1914-12-23)

Citation: Brun, Johan Lyder: "BREV TIL: Krarup, Frederik Christian FRA: Brun, Johan Lyder (1914-12-23)", i *Kirkestriden i Norge belyst ved Lyder Bruns brev til F. C. Krarup 1905 til 1931*, UNIVERSITETSFORLAGET, s. 144. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001031205-000-shoot-L0010312050000017.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Kirkestriden i Norge belyst ved Lyder Bruns brev til F. C. Krarup 1905 til 1931

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn Rømersgd. 7III 23/12—14

Kjære sogneprest Krarup.

Hjertelig takk for Deres brev! Det glædet mig meget igjen at høre fra Dem. Ogsaa jeg har i høstens løp gjentagende tænkt paa at skrive til Dem; men desværre, i semestrets løp kommer den alt opslukende travlhet saa let i veien for ethvert brevbytte som ikke er av forretningsmæssig natur. Nu er jeg, som De ser, atter i Danmark. Det er et litet julebesøk til familien hernede, og det er vel tvilsomt om jeg dennegang vil kunne faa glæden av at træffe Dem og Deres frue. I begyndelsen av det nye aar pleier det visst at være mundtlig teologisk eksamen hernede, og De er herinde som censor. Men mon det tar sin begyndelse, før min hustru og jeg atter maa vende tilbake? Vi blir over den 4. januar, men kommer saa antagelig til at reise den 5te eller 6te.

Ja, det har været en underlig og forfærdelig tid at gjennomleve denne høst! Og endnu er dette forfærdelige skuespil like rystende, kun at man uvilkaarlig er blit noget vænnet til det og dermed noget sløvet for hvad det egentlig rummer, fantasien magter ikke at rumme alle de billeder som dynges op paa hinanden, og spændingen forringes, fordi det stadig mere synes at vise sig at de to motstandere er nogenlunde jevnsterke og har meget vanskelig for at utrette noget avgjørende overfor hinanden. Hvad skal enden bli? En opretholdelse av status quo efter grænseløse ofre fra alle sider og paa grundlag av gjensidig utmattelse vilde være et forfærdelig resultat. Hvad man maa haabe er — deri er jeg saa helt enig med Dem — at der maa bli sat en grænse for det tyske overmod som nu i sandhet stiger mot himmelen og blir mere og mere utaalelig. Men hvilket moralsk nederlag for den tysk-lutherske protestantisme er ikke den tyske kirkes og kristendoms optræden i denne krig! ¹ Jeg kan ikke uten bekymring tænke paa hvad følgen derav vil bli for protestantismen i det hele. Ogsaa ellers maa man frygte at der i krigenss. 145følge vil komme reaktion; i svækkelsens tider reiser altid reaktionen sit hode, ikke mindst paa kirkelig omraade. Forhaabentlig er det kirkelige og teologiske frisind nu bedre rustet end tidligere til at møte faren. Og hvad lutherdommens fremtid angaar, synes jeg vi maa ha lov — og pligt — til at spørge os selv, om ikke de nordiske folk her kanskje har en større opgave — og et større ansvar — end vi hittil har været os bevisst. I det hele tør vi vel haabe at denne krig vil holde en mægtig præken om samhold i Norden. Hver for sig er vi smaa, men sammen representerer vi dog en aandelig magt.

Det glædet mig meget at høre at De har fuldendt Deres tros lære, ² og jeg haaber at tiden da den kan utgives ikke maa være langt borte. Den maa De i sandhet ikke forholde os! Vi trønger nu alt som er skikket til at styrke og modne en evangelisk livs- og kristendomsforstaaelse. At vort teologiske fakultet med glæde og takk vil motta en tilegnelse av boken, er jeg viss paa.

Selv naadde jeg ikke til jul at faa færdig min fremstilling av Jesu evangelium, og paa grund av de forhold krigen skapte, vilde det heller ikke latt sig gjøre at sende den ut. Jeg utgav derfor min «Troens verden» og haaber efter mottagelsen hjemme at den kanskje vil kunne gjøre noget godt. ³

Med Norsk Kirkeblad har jeg i høst hat uforholdsmæssig meget arbeide, særlig paa grund av en konflikt med vor forlægger som gjorde det nødvendig at skape en ny økonomisk basis for bladet. I løpet av 8 dage — midt i krisetiden — maatte jeg skaffe 5000 kr. og faa grundlagt en forening «Norsk Kirkeblads venner» som nu har overtat den før uklare eiendomsret og sluttet kontrakt med ny forlægger. ⁴ Forhaabentlig er bladets fremtid og uavhengighet nu betrygget. Da konflikten opstod i min redaktionstid, ansaa jeg det for min pligt at skaffe en for fremtiden mere betryggende ordning; men arbeide har det kostet, og da overgangen til nyt forlag, nyt trykkeri, ny ekspedition skal fore- gaa til 1. jan., er jeg heller ikke hernede i julen helt fri for bekymringer i saa maate. Imidlertid var det i de kritiske dage en glæde og opmuntring for mig at faa forskjellige beviser paa den sympati som bladet har vundet og at møte en stor villighet til effektiv støtte. Ogsaa prestekurset ⁵ i sommer var en opmuntring. Det hadde ikke saa mange deltagere, men gik efter omstændig- heterne godt og gjorde godt, tør man vel ogsaa tilføie. Motta nu med Deres hustru de venligste julehilsener fra min hustru og mig og ønsket om et godt og velsignet nyt aar! Maatte det nyes. 146aar bli lysere end det som nu gaar ut og bringe en fred som indeholder spiren til et virkelig fremskritt!

10 — Kirkestriden i Norge

Deres hengivne
Lyder Brun